

Kanyontúra Szlovéniában (2010)

„Nyár van, ezerrel süt a nap! Rotyogunk a neoprén ruhában pedig még a felsőrész nincs rajtunk, az 1100 méter tengerszint feletti magasság sem segít. Már csak 10 percet kell kibírni és végre újra átéljük a világ legjobb érzését, belefetregünk a hideg patak vizébe! Egyből beindul mindenki, gyorsan felkapjuk a slósz, sisakot, kesztyűt és már csorgunk is a patakkaal együtt az első kisebb üstbe.” Ugrás után jéghideg szeretet, amely körbefog, átölel, jó érzés... Kint lenni az üst mellett és nézni, drukkolni a többieknek – „azonnal ugorj, nem itt kell betojni, ez még nem az a rész!”

Eszembe jut Börcsök Péter expedícióvezetőnk szavai 96'-ból, - „Frédi, ha te egyszer majd elmész egy kanyonba, akkor véged lesz, nem fogsz barlangokba járni. Azonnal megsértődtem persze, még hogy én majd nem megyek a barlangba!” 2 évet kellett várni rá, és az új szerelem megérintett véglegesen, Európa egyik legjobb kanyonos helyén a Pireneusokban. Péternek teljesen igaza volt, vízörültek vagyunk a javából, alig várjuk, hogy május legyen, már megyünk is fagyasztani magunkat a hegyekben. Május és augusztus közötti időben, sokat melegszik a kanyonok vize, 8 fok eltérés is lehetséges ugyanazon helyen. A kihülés ellen kell legjobban védekezzünk, de egy eldugott helyen kisebb gond is komoly fejtörést okozhat.

Legfontosabb alapkövetelmények itt írom le, hogy mi legyen nálunk, ha köteles kanyonba megyünk.

- Elsősegély (vízhatlan csomag, kicsit komolyabb fájdalom csillapító), izolációs fóliák, telefon (tudjuk meg a helyi hegyimentő-szolgálat telefon számát, legyen valaki, aki tudja hol vagyunk és mikorra érkezünk meg), csoki, aszalt gyümölcsök, szőlőcukor, stb.

- Felszerelésben: a kiszemelt kanyon leírásban készüljünk fel, a vázlatot alaposan tanulmányozzuk. Ha kell vízhatlanítsuk le a térképet, több kanyonban vannak menekülési, kiszállási pontok, ha a társaságban akár 1 ember is rosszul érzi magát, szálljunk ki belőle, nem éri meg a kockázat! Kötélből ne centizzük ki az aknákat, mindig legyen nálunk tartalék köté (bevezető szálon kívül) mert érhet és ért már többünket olyan probléma, hogy a rossz kötévezetés vagy

elakadás, és csomó miatt nem lehetett lehúzni a kötelünket (visszamaszás szükséges). Köteles beg dobással vigyázzunk, a mély vízbe oda veszhet a köté, emiatt is mindig kontrolálva dobáljuk a beget, ha van, aki elkapja és kiúszik vele. Tartalék felszerelés kötelező (ismeretlen kanyonnál pláne): hevederek (plusz kikötésnek, 1 nitt nem nitt!), nittfülek, karabinerek (OK csavaros a legjobb) kisebb csigák, felfelé mászáshoz felszerelés pár embernél legyen, mailonokat ha kell, hagyjuk bent, ne kockáztassuk, hogy a kikötési pontunk nem megfelelő. Megfelelő szakértelem szükséges eldöntéséhez. Kezdő csapat, ne menjen komolyabb kanyonba, esős időben ez még inkább érvényes! Ugrásnál minden esetben ereszkedjen le egy ember, alaposan vizsgálja meg a medencét, nincs e benne fa, nagy kő, kiálló egyéb tárgy, csúszás esetén ugyan ezt végezzük el, de itt már a végtagjainkat is össze kell zárni, a könyök és egyéb helyek beütése miatt. Esős időjárásnál életveszélyes a kanyonozás, vannak olyan kanyonok, ahol egy pillanat alatt támad a víz, óriási vízoszlopban, védhetetlen szinte. Jobb eset, ha lassan emelkedik, itt is nagyon fontos a tartalék felszerelés, legyen miből mazsolázni, emelkedik a víz, emberek kezdenek pánikba esni, itt kell a vezetőnek, jól fellépnie, sok esetben kötélpályát kiépítést kell végre hajtani, evvel ki tudjuk védeni az üstökbe zúduló víz szívó és örvénylő hatását, amely sok esetben halálos forgást idéz elő. Csak a szerencsén és tapasztalaton múlik a végeredmény.

De térjünk vissza egy ugrással a túránkhoz: Micsurin ugrik végre, fotózok ezerrel, víz alatt elkapom a pofikáját, hogy lehet ennyire összepréselni a szemhéját, erre csak Ő képes! Padavan jön, nem cicózik nyom egy szaltót, tehetségből kapott rendesen az Égiektől. Sarka felszisszen, az első benyomás meggyőző, menten hibernálódunk. Predelica kanyonba vagyunk, Predel hágón átjövünk az Olaszoktól, a határt elhagyva megyünk Bovec felé, régi háborús emlékmű, komoly oroslán figyel ránk az út mellett. Itt kell jobbra lemenni a patakhoz, útközben elkapunk egy ösvényt, ott menjünk felfelé, amint megpillantjuk a patakot azonnal vessük bele magunkat!

Híresen hideg a vize a 400 méter mély és 2500 méter hosszú kanyonnak. Legnagyobb aknája 45 méter. Rengeteg csúszható és ugorható aknákkal. 13 db köteles akna várja a meghódítást, legvégén a

leghosszabbal. Félúton ki lehet szállni, balra fel a műúthoz, erdön keresztül, maradandó élmény 200 szint neoprénben! Inkább menjünk tovább, gyertek! Caplatás közben jobbról szép oldal szakadék kisebb vízzel, impozáns. Végre egy medence, mindenki alámerül a víz kristály tiszta, megbecsülendő. Szálkő talapzatunk kezd süllyedni, már hallani a vízesést, Marci vigyorog a képen, ne aggódj az akna szebb mi Te. Kisebb lemászható aknák következnek, Micsurin végig hülyüli az egészséget, mindenki nevet, majd meg fulladunk. Szembe velünk havas csúcsok, a látvány csodálatos, páran elalszanak a napon. Nem baj ez is belefér, reggel korán keltünk pont ezért, hogy erre is legyen idő. Cicás Viktor ahol lehet, lefetyeli a vizet, szomjas kissé, tegnap este győzött a szesz, ma csak a nap végén lesz! Kálmán felemel egy nagy farönköt, azzal szórakozik, elmenne ősembernek alkatából adódóan, családi vonás, télen nem költenek kabátra, minek, aki nem bírja az... Ezt már Marci is megmondta anno a Gortaniban.

Baloldalt csepegő vizek mentén mohás falak szépen sütkéreznek velünk együtt, lazulunk rendesen, persze elő jön az örök téma, mekkorát fogunk Zagában kajálni a pizzákból, újra ütközünk a tábornok asszonnyal, a pincérhölgy úgy működik, hogy, minél több fickó annál keményebben osztja őket, így van beprogramozva tutira. Mi azért nagyon kedveljük, el is hoznánk ide kicsit megmártózni, lehet, hogy ráfagyna a mosoly! Marcitosz nyom egy fejest, akna után lehet variálni az ugrás stílust. Újra begelés következik, menj előre, nagy akna, akkor ez a 30-as elég lesz duplán. A csapat ereszkedő nyolcassal és piranhákkal (Petzl) van felszerelve, fontos, hogy az ereszkedőkből kifusson a kötélen vész esetén, önzáró géppel ne menjünk kanyonba (szerintem). Kálmán ezt ki is használja, nyom egy durvát, vagy 8 méterről, itt nem gond, fut a kötélen az eszközből, minimális a súrlódás, placcs, a medencéből kiáramlik a víz a következő üstbe, Micsurin felkiált, hogy torlaszoljuk el a vizet (nekünk van hozzá testünk az biza). Sima ügy, bírjuk vagy 4 percig a nyomást, mint a fadarabok megyünk a vízzel együtt, itt nem lehetünk győztesek, csak megtúrt halandók!

Kezd a szurdok kitágulni, csendesedni, távolban egy hidacska, autókkal. Már csak a hidat kell megmászunk, Log Pod Mangart-on (a kiszállása). Sarka hozza a formát, kocsinál állunk (két kocsi a kanyon, így nem kell gyalogolni, ha nem felejtetd elrakni a lenti koci

kulcsát!) Zoli a kulcs, a, a, a kulcs... Na az fent maradt a másik kocsiban, brávo! Akkor kedves Zolikám, ebben a fantasztikus alsógatyádban, ha lennél olyan kedves, sétálj fel pár kilométert a hágóba a kulcsért, biztos fel fognak venni az autósok, nyugodtan stoppoljál! A stoppolás nem annyira jött be a csizmás kandúrnak fehér kis szeméremtakarójával. Legalább volt pár ivókút az úton, a nélkül még most is poroszkálna a hegyoldalon, vízért epedve!